

با اخراج مهاجران افغانی و تبعیض در مورد

« کارگران مجاز افغانی » مبارزه کنیم!

رژیم جمهوری اسلامی فشار پلیسی برای اخراج توده های وسیع مهاجر افغانی را، که اکثریت عظیم شان کارگرند، افزایش داده است. این اقدام، که با خشونت و ضرب و شتم و پایمال کردن ابتدائی ترین حقوق انسانی مهاجران افغانی نیز توأم است، نفرت و انزجار هر انسان با وجدانی را برمی انگیزد. مهاجران افغانی در جریان اشغال های مختلف افغانستان و جنگ های داخلی طولانی که هنوز ادامه دارند مجبور به ترک خانه و شهر و دیار خود گشته و از جمله به ایران پناهنده شده اند. اخراج آنان از ایران به معنی محکوم کردن شان به آوارگی، گرسنگی و یا تبدیل آنان به گوشت دم توپ اشغالگران، نیروهای حکومتی، طالبان و دیگر دار و دسته های مسلح در افغانستان است.

کارگران ایران نه تنها هیچ نفعی در این رفتار وحشیانه رژیم اسلامی ندارند بلکه از این عمل حکومت که جز ایجاد تفرقه، نفاق و تزییق دشمنی ملی بین کارگران و مردم دو کشور معنی دیگری ندارد و در تقابل با مصالح، منافع، اتحاد کارگران هر دو کشور و سرشت بین المللی طبقات کارگر و مبارزه مشترک شان به ضد دشمن مشترک است، کاملاً زیان می بینند. بهانه های رژیم در مورد به اصطلاح مبارزه با بیکاری و امکان دروغین « کاهش ۴ درصدی نرخ بیکاری » با اخراج مهاجران افغانی، تنها می تواند افراد ساده لوح را فریب دهد. جشنی که مدیر کل اتباع خارجی ایران می خواهد به قیمت تباهی صدها هزار افغانی و دامن زدن به خصومت بین مردم افغانستان و ایران برگزار کند چنان نفرت انگیز است که هر انسانی را که ذره ای از انسانیت در وجود او باشد به لرزه درمی آورد.

علت اصلی اخراج وسیع افغان ها در شرایط کنونی را باید در چارچوب سیاست خارجی رژیم و در کشمکش ها و مناسباتش با امپریالیسم آمریکا و انگلیس در منطقه جستجو کرد: سردمداران رژیم اسلامی تصور می کنند با اخراج کارگران افغانی و بازگرداندن سیل مهاجران به افغانستان و از این رهگذر با فشار به نیروهای آمریکا و انگلیس و دولت افغانستان می توانند امتیازاتی به دست آورند. آری بازی کردن با زندگی، شغل و امنیت صدها هزار پناهنده افغانی در خدمت منافع سیاست خارجی جمهوری اسلامی و تداوم حیات ننگین این رژیم است!

اما سرمایه داری ایران در همان حال به نیروی کار ارزان کارگران افغانی – حتی ارزان تر از نیروی کار کارگران ایران – نیاز دارد تا هم به طور مستقیم آنان را استثمار کند و هم سطح عمومی مزد ها را پائین نگه دارد. بدین سان رژیم اسلامی با مطرح کردن « کارگران قانونی و مجاز افغانی »

در مقابل « مهاجران غیر قانونی افغانی» می کوشد در میان کارگران افغانی ساکن در ایران نیز تفرقه ایجاد کند.

طبق گزارش روزنامه *دنیای اقتصاد* مورخ ۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۶ رژیم اسلامی مصمم است تا مهر ماه ۱۳۸۶، پانصد هزار مهاجر افغانی و تا پایان سال یک میلیون نفر را اخراج کند. اما برای « کارگران مجاز افغانی » « پروانه کار این افراد برای مشاغل ۱۸ گانه تعریف شده در بخش‌های کشاورزی، ساختمان و کوره پزخانه‌ها صادر خواهد شد و به طور کلی پس از این برای کارگران افغان تنها در مشاغل ۱۸ گانه یاد شده پروانه کار صادر خواهد شد » (*دنیای اقتصاد*، ۱۹ اردیبهشت). این اقدام جمهوری اسلامی تبعیض آشکار و نقض فاحش « اعلامیه اصول و حقوق بنیادین کار » است که ایران به عنوان عضو سازمان بین المللی کار موظف به رعایت این اصول و حقوق است. طبق بند (د) ماده ۲ « اعلامیه اصول و حقوق بنیادین کار » همه اعضای سازمان بین المللی کار موظف به « حذف تبعیض در زمینه اشتغال و استخدام » اند. بنابراین محروم کردن « کارگران مجاز افغانی » از مشاغل دیگری جز مشاغل ۱۸ گانه در کشاورزی، ساختمان و کوره پزخانه ها چیزی جز تبعیض آشکار و زیر پا گذاشتن تعهد بین المللی ایران از سوی رژیم اسلامی نیست.

کارگران، در محیط کار و زندگی خود مانع دستگیری و اخراج کارگران افغانی شوید!

کارگران، تشکل های کارگری، و سازمان های مترقی و انقلابی زنان و دانشجویان، اخراج مهاجران افغانی و تبعیض در مورد « کارگران مجاز افغانی » را محکوم کنید و به ضد این سیاست ارتجاعی رژیم جمهوری اسلامی اعتراض های گسترده جمعی را سازمان دهید!

هر مورد دستگیری، خشونت، ضرب و شتم و اخراج مهاجران افغانی را به نهادهای بین المللی کارگری گزارش کنید و از این نهادها بخواهید که فشار خود را برای متوقف کردن این سیاست ارتجاعی رژیم اسلامی ایران افزایش دهند!

مستحکم باد اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران!

۲۰ اردیبهشت ۱۳۸۶، ۱۰ مه ۲۰۰۷ جمعی از کمونیست های ایران (آذرخش)